

Emnenr. 2 Fylke: Nordalund
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Kinnarvik
 Emne: Transport av høg, Bygdelag: Nesikrond
 Oppskr. av: Margareta Lubro, Gard: Lubro
 (adresse): Hoffvåg Hardanger G.nr. 151 Br.nr. 7
 A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 Heilt oppunder felle
 i dei bratte lidenne her i fjorden
 slo húsmeccane høg til ei
 kyr og natere sauer. Dette
 varden til ikking 1870-80 åri.
 Då riste mange av húsmanns-
 húslydanne til Amerika eller
 tok eit anna gatte.
 Her er no ingen, som skar i
 utmarki langre.

2 Húsmeccane hadde då
 oflaute ei liten utlóa eller ein
 heldte der dei bar tinnhøg
 inn og tok so kyr med seg
 heim. Kvar Kuld, Resten var
 dei heim frametter húsparter.
 Var der hænlegh høgje,
 so laga dei "Radda" av stave
 sukker og sivera det godt til med
 tog, nullar so høgje medetter
 so langh som råd var. Sidan
 var dei det på lag als lann.

På den utendde heimtæn
 varh høgh. slige av gardsigaren,
 hesarne varh sette der det var
 mesh laglegt og nåhøgh anten
 har dei det på tog eller sloa
 det åt hesarne. Sloen var ei
 høveleg sloa bydels = eller
 arebistka og på han kunde
 ein so dra på lag 2 røhøy byr-
 ar. Når då høgh er turek,
 tek ein av hesi ei broa um gong
 og legg so to galv fint på einann,
 lagar so ei greid "Lakra" og legg
 på togel, som er strekk på mar-
 ki med tvo fathar og havalde
 øvst. Vanleg turehøy byr kan vara
 ein 8-10 galv eller so tykk høgh
 er hesar. Når byri er godt snørd,
 set ein seg allmed og hev ein arm
 under kvar bogebøll. Togudarne
 hev ein arm eines aksli og den,
 som skal reisa brettkje i togel
 til baranen er komen på fot.

På dei fleste gardar hev i fjorden
 brukar ein ego å løyja høgh heim
 på streng. Ein lagar då høveleg
 store bynar og snør dei godt.

Eitt pålg 15 em. lang og 2 em. breitt
 jamstykt med krat, i bae endar
 fester ein i togel og med den andre
 kraters heving, er ein byri på streng
 gjev, og høgh sisar forh nedover
 dei kratte botkarne.

Det var ikking 1853-60 ári, at
 loypustrengur fyrst varð brúka her.
 Eg hev hoyrt, at det var ein maður
 frá Árekal her í Kinsarvok, som
 arbeiðde í brynnebrageð. Hann kom
 frá á senda bryni í ein lítlu kassu
 frá strung med át spær.

Barni er svart, tunga til
 á vera med á bara ein hoy. Men
 dá má ein av dei nakru byra.
 Ein lagar dá má byrar, þessanda
 eller alder og skykta. Men ein
 legg aldri tungu byrar frá barn
 enn dei gæng líka haka og sporing
 som oflast frá manns skuld.

3

Ein som hev best hoyren
 inn englioyt frá himelnaem um
 sumaren. Men der dei hev tvo
 teigar frá gædun, der hev dei frá
 den einu teigun í lóar, som dei
 hev tírnlioyt inn í. Nær det dá
 er gæð myofæri um vinturum, so
 hoyren ein det heim, anten frá
 jarnskodd sledr eller frá hoy-
 vognu eller som væggen er gæð
 til.

4

Í hoyornu verð det heilt
 brúka langvogn. Hoyvogni er
 3 m. lang og 1 m breid og hev 2
 hjul med skjennar yver. Símun
 brúkar hágrind frá vogni.
 Dá fangar ein hoyt upp og

fyllur grundi. Etlles so byrar ein
hög þjá log og tekur ein 3-4
byrar, som kvar nef ein 40-50 kg.

Lassur verur da fiska til vagnur
med eitt eitt hóg, med eitt
stort havalid i einu endan
Del kallar ein á „gyra lassur“
med „gyratog“;

Ein rakkur
alltid vel saman det högt,
som hev falle med og smel-
tur det einu i lassur.

5

Her er ingen „Felleslåt“

6 Eller transport av hóg
frá útnarkka einu vinturum.